

Till Olena Falkman.

FYRA SÄNGER

af Z. Topelius.

För en röst vid

PIANOFORTE

komponerade

af

Agathe Backer Gröndahl.

Op. 5.

Pris. 2 Kronor.

Förläggarens Egendom.

STOCKHOLM, ABR. HIRSCH.

1931
8666

Konstnären

2 1/2 Kronor

Kopieringen

Öfverlämnad till Hirsch

1898.

Selmas tankar i våren.

Selmas Frühlingsgedanken.

Allegretto. M. M. ♩. = 69.

Agathe Backer Grøndahl, Op. 5. N° 1.

SÅNG.

De äls - kli - ga bly - ga
Die duf - ten - den zar - ten

PIANO. *p* *Red.*

blom - mor, I lun - dens vack - ra var. Jag tän - ker på dem be -
Blüm - lein, Im Hai - ne lieb - lich stehn, Ich den - ke an sie be -

un poco più lento.

stän - digt, Jag dem ic - ke rätt för - står. De dof - - ta så
stän - dig, Doch kann ich sie nicht ver - stehn. Sie duf - - ten so

pp una corda.

läng - tans ful - la, de tyck - as i vän - tan stå. Hvad läng - - ten I,
rol - ler Seh - nen, Und war - ten im stil - len Schmerz, Was sehnst - - du

pp

cresc.

mi - na blom - mor, hvad län - gen I. hvad län - gen I. hvad län - gen I. mi - na
 dich so heim - lich was sehnst du dich, was sehnst du dich, was sehnst — du dich so

p

blom - mor? hvem kun - nen I vän - ta på? hvem kun - nen I
 heim - lich, Du trau - ri - ges Blu - men - herz? Du trau - ri - ges

cresc.

pp

vän - ta på? De
 Blu - men - herz? Die

ped.

ped.

pp^{ped.}

vag - gån - de vä - na vä - gor, Vid strän - der - nas hvi - ta sand, De
 schneel - len - den, blau - en Wo - gen, Im lei - sen Win - des - hauch, Sie

sor - la - ib - land sa - sorg - set. Öch su - sa - sä ömt i - bland. Hvad
rie - seln ja oft so trau - rig, Und flüs - tern so zärt - lich auch. Was

p legato.

sor - jen I. gla - da vå - gor? Hvem kun - nen I
trau - ert ihr, mun - tre Wel - len? O! sagt mir, was

cresc.

cresc.

sak - na än? Är det en för - grä - ten gläd - je, En
ihr be - veint. Ist es er - stor - be - ne Freu - de, Ein

f con dolore.

in - ner ligt äl - skad Vän?
zärt - lich ge - lieb - ter Freund?

a
Men
Doch

rit. p a

tempo. *più*

bäst jag frå - gar och frå - gar, Så rin - ner det i min häg: Jag
als ich fra - ge und fra - ge, Es geht mir auf so schnell: Ich

tempo. *più*

lento. *Poco*

sjelf är som vå - rens blom - mor, Jag sjelf är som vå - rens våg. En
selbst bin ein Len - zes - blüm - lein, Ich selbst die un - ruh - ge Well! Mein

lento. *rit.* *Poco*

Andante. *cresc.*

läng - tan mitt hjer - ta göm - - - mer, Som
Herz es birgt ein Seh - - - nen, End

Andante. *cresc.*

rit. un poco

ald - rig jag kan för - stå.
kann es ja nicht ver - stehn.

Tempo I? *cresc.*

Hvad sør - jer du, styg - ga
Was trau - erst du, schlim - mes

rit. un poco *f* *p* *Tempo I?* *cresc.*

hjer - ta, Hvad mån - ne du vän - tar på?
Her - ze, Und wa - rum willst du ver - gehn?

Hvad mån - ne du
Und wa - rum willst

rit. un poco

vän - tar på?
du ver - gehn?

a tempo.

rit. un poco *p*

Ped. ✱ *Ped.* ✱ *Ped.* ✱

morendo.

Ped. *pp*

Ped. ✱

Ped. ✱

Fågeln's visa .

Lied des Vögleins .

Agathe Backer Gröndahl . Op. 5 . N° 2 .Allegretto . M.M. $\text{♩} = 80$.

SÅNG . *semplice* *mf*

Der sjöng en få - gel på
Es sang ein Fög - lein im

PIANO . *p sempre*

Ped.

lin - de - qvist , på lin - de - qvist : „ En li - ten få - gel är
grü - nen Hain , im grü - nen Hain : „ Ich bin ein klei - nes

poco rit.

jag förvisst , Som nog kan spe - la och sjun - ga , Men
Fö - ge - lein und kann nur spie - len und sin - gen . Doch

col canto *sf* *a tempo* *m.g.*

bor - ta drö - jer mitt hjer - tas vän. mit hjer - tas vän. I
 ach, mein Lieb - chen ist ja so weit, ist ja so weit! Ich

lund och mark är han fjer - ran än. Och fly - ger långt u - ti sko -
 har - re frucht - los so lan - ge Zeit, es fliegt so fern im Wal -

crese.

gen. Och fly - ger långt u - ti
 de, es flie - get fer - ne im

dim. *mp poco rit.*

sko - gen? Guds vack - ra en - gel med ö - gon blå, med
 Wal - de! Ein En - gel Got - tes so wun - der - schön, so

a tempo *p*

ö - gon blå Han satt i mol - net och hör - de på, Och
 vun - der schön, Er moch - te mich so wohl ver stehn, Und

sjöng så sak - ta i qväl - len: „ Du
 sang zu mir so lieb - lich: „ Du

rit. *a tempo* *sfz* *rit.* *a tempo*

lil - la få - gel på lin - de - qvist, på lin - de - qvist, Gud
 klei - nes Fög - lein im grü - nen Wald, im grü - nen Wald, Gott

gif din älsk - ling åt dig så visst, som du kan spe - la och sjun - ga,
 schenk dir wie - der dein Lieb - chen bald, zum Lohn für dein schü - nes Sin - gen,

f *dim.* *cresc.*

dim. *mf* *poco rit.* *a tempo*

sa visst, som du kan spe - la och sjun - ga!
zum Lohn, zum Lohn für dein schö - nes Sin - gen.

p *poco rit.* *a tempo*

dim.

Och få - geln sjun - ger än - nu i dag, än - nu i dag;
Noch singt das Vög - lein beim Ster - nen - licht, beim Ster - nen - licht:

p

poco lento

Om vän - nen kom mit vet in - tet jag. Och in - tet
Kommt denn mein Lieb - chen? ich weiss es nicht, Und e - ben so

poco lento *rit.* *p*

dim. *poco rit.*

en - ge - len hel - ler.
we - nig der En - gel!

poco rit. e dim. *morendo* *pp*

L. Topelius.

Lärkröster i Mai.

Lerchenstimmen im Mai.

Agathe Backer Grøndahl, Op. 5. N° 3.

Allegretto. M. M. ♩ = 132.

con anima

SÅNG.

PIANO.

leggiero

Ped. ⌘

1. O du
2. O du

1. lum - mi - ga lund! O du skug - gan - de skog! O du äng i din dag - gi - ga
 2. vän - li - ga vik! Med din speg - la - de sky Och din silf - ver - om strä - la - de
 1. schat - ti - ger Hain! O du rau - schender Wald! Hol - de Flur mit dem per - len - den
 2. la - chen - der See. Mit dem lieb - li - chen Blau. Und der Wel - ten le - ben - di - gen

1. tär! Vi för - nim - ma din doft. I det blän - dan - de bla. Der vi
 2. strand! I din gör - del af guld. Ru - nor ran - das och fly: Vi dem
 1. Thau! Wir em - pfän - den den Duft. Wenn wir sin - gen von Lieb; Und von
 2. Tanz! Wie er - glüht mir das Herz. Wenn dein Wal - len ich schau; In dem

1. sjun - ga om kär - lek och var, der vi sjun - ga, der vi sjun - ga om kär - lek och
 2. lä - sa i lug - net i - bland vi dem lä - sa, vi dem lä - sa i lug - net i -
 1. Lenz in der blü - hen - den Au, von der Lie - be und von Lenz in der blü - hen - den
 2. ro - si - gen Mor - gen - glanz, in dem ro - si - gen, dem ro - si - gen Mor - - - gen -

cen - do

1. var.
 2. bland.
 1. Au:
 2. glanz.

2. O du
 2. O du

L. Topelius.

dim. dim.

p *morendo* *ppp*

3. O du seglande svan
 O du sångare säll,
 Du, som sjunger i skimrande sjö!
 I din sång är ei sorg,
 Och ditt qual har en qväll,
 Och din sol skall i dimman ei dö.

4. Se för oss är ei höst
 Och ei vinter, ei frost,
 Och vi känna ei sorgernas tår:
 Och vårt lif är så kort,
 Men vi tro på en sol,
 Och vi båda den tjusande vår.

3. O du segelnder Schwan
 Wie so lieblich du singst,
 Wenn du ziehst auf den schwellenden See'n!
 Doch dein sehendes Herz
 Wird besiegen den Schmerz,
 Deine Sonne wird nimmer vergehn.

4. Sieh, uns naht kein Herbst
 Und kein Winter, kein Frost,
 Und die Trauer, die kennen wir nicht:
 Unser Tag ist so kurz,
 Doch wir trauen dem Licht,
 Und verkünden den sonnigen Lenz.

Björken berättar hvad som kan hända i måns kenet.

Die Birke erzählt, was im Mondschein passiren kann.

Agathe Backer Gröndahl, Op. 5. N° 4.

Recitativ ad libitum.

string.

SÅNG.

Vid den kla - ra rand Af en blommig strand, Sjöng en björk i - bland si - na
An des Ba - ches Rand Ei - ne Bir - ke stand, Sin - gend leis' im Wald ih - re

PIANO.

puna corda

Feb.

rit.

grö - ßa vi - sor,
duft - gen Lie - der,

Och jag hör-de då I hans grender.
Und ich lauschte lang' Ihrer Lie-der.

 μ

Feb.

 $dim.$

på, Och så sjöng han en gång så:
Klang, Und so lau - te - te der Sang:

pp

pp tremolo

Led.

* Led.

Lea

✻ Led. ✻

Abr. H. 1538

Allegretto grazioso. M.M. = 96.

Ack, jag vet, jag vet män-gen hem-lig het: män-gen flick-a
 Kla-ra ma-nen sken på min grö-na gren. Och så var det
 In der Dun-ke-l-heit man-che zar-te Maid, Weint ihr Her-ze-
 Und beim Mon-den-schein in den grü-nen Hain, Trät ein Knab her-

mf
tre corda

Red.

gret un-der mi-na gre nar; Man-gen gos-se säg här så varm i häg
 en, som skar namn i bar ken, och det var blott ett, och han kyss-te det;
 leid nu-ter mei-nen Zwei-gen, Man-cher Kna-be sass träumend hier im Gras,
 ein, Schnitt in mei-ne Rin-de, Ei-nen Na-mens-zug; küss-te ihn ge-nug,

mf

På den blå-a vi-kens väg. Nä-sta qväll så kom der en flick-a, som
 Det bar in-gen, in-gen sett. Näch-sten A-bend schlich-sacht ein Mädchen sich
 Und die Lie-bes-bot-schaft las. Und ent-floh im ra-schen Flug.

säg sig of-ta om, Och skref namn i bar-ken,
 In des Wal-des Strich, Schrieb in mei-ne Rin-de,

Och det var blottett, Och hon kysste det; Det har in - gen, in - gen sett. Nä - ta af - ton
Und sie that's so leis; Küss - te es so heiss. Und es Kei - ner, Kei - ner weiss. Und die nächste

sken månen på mingren. Så kom a - ter en. Och så kom den and - ra
Nacht, eh' ich es ge - dacht, Kam der Ei - ne sacht' Und dann kam die And - re,

Tyst lik, som en hamn, sök - te vän - nens namn I min trog - na, hvi - ta famn.
Je - des kam so leis; Im Ge - mü - the heiss, Such - te dann mit gros - sem Fleiss.

Och min hvi - ta stam stod helt all - var - sam, Och så smög det fram, hvad de bä - da
Und als dies' ge - schah, stand ich ru - hig da, und man deut - lich sah was sie da ge -

ritard.

skrifvit, Och de märk-te nog, hvadsomstod i skog. Och, jag såg der - pa, och
 schreiben, Und sie tra - ten zu, sah'n sie gu - ter Ruh' Und ich lach-te nur da -

ritard.

piu lento

log. Se - dan hän - de - sa, Att de bä - da två To - go mis - te då -
 zu. Es ist ei - ner - lei, Dass die lie - ben Zwei Küss - en froh und frei -

f *dolce*

ped.

ritard. *Lento.*

Och ei kyss-te trä - det;
 A - ber nicht die Bir - ke!

rit. *pp* *pp* *pp*

ped. *ped.* *ped.* *ped.* *una corda* *ped.* *lento*

Tempo I.

Lil - la vän - hur lätt hän - der icke det? Det har in - gen, in - gen sett.
 Kind, man muss ge - steh'n, leicht kann es ge - scheh'n! Doch hat Niemand es ge - seh'n.

Tempo I.

mp *f*

12/8

Recitativ.

Recitativ.

Men det för ett sken öfver löf och gren,
Und en hel - ler Schein Fun - kelt durch den Hain,
m g.

pp sempre

string.

Och ett sus der hven öfver blad och top - par,
Und es säu - selt fein in den grü - nen Blättern,
a tempo

pp

p legato

rit.

stjer - nas tår föll i vin - dens spår ned på jor - dens kor - ta vår.
Ster - nen - bild lä - chelt jekt so mild, auf das stil - le Lenz - ge - fild.

legato

rit. pp una corda

ritard.